

gizarte eta fede

GIZARTE ETA FEDE

*Argi dago: fedeak bere baitan dakar trazen-
dentziaren deia. Fedeak onartu du "Bestea",
"handikaldea".*

*Baina gizon fededunak hemen du bizitokia,
hemendarra da, nahiz eta beregan ukan aingeru-
gogoaren printza dizdizaria. Gizona, hemengo
erantzun da eta hango galdera. Izan-modu honek
dakarkien ajeak nahiko argi agertzen dira egungo
fededun eta marxista kritikoengan: zimentarrieta-
tik bakoitzak onartu duenaren ondoren besteare-
na nahi du. Gizartegintzarako moldatu den mar-
xismo pentsamenduak "hangotasuna" du gose;
jainkogintzarako jaio den fedeak, "hemengotasu-
na" du egarri. Giza-izatearen betiko sokatira,
azkenean.*

Honegatik, gaur egun ez da onartzen bizi-

ekintzatik apartekotasun apartenean egin nahiko litzakeen mundu sagaratu hura. Ez da onargarri sagaratu/profano haren dikotomia.

Orain —inoiz baino areago— fedea ekintzazale agertzen zaie fededunei. “Sagaratuaren” hesparrua hautsi egin nahi da, erlijiozikizuna bizitza osoaren barnetik bizi da. Fedea dinamikoki agertzen da bereziki erlijiodunen kontzientzietan. Fedea, bizieraren aldatzaile da.

Fedea, eginkizun gertatzen da eta gizonen serbitzu bide: besteentzaketasuna ezartzen dio fedea gizonari, salbabidea eskaintzen dion bitartean.

Fedearen gizarte-ekintza behar da. Iraultza?

J. I.